

U Świętego Michała

miesięcznik parafii św. Michała Archaniola w Skrzyszowie

BĄDŹ WIERNY AŻ DO ŚMIERCI I DAM CI WIENIEĆ ŻYWOTA

26 września 2021 * nr 9/180 rok XVI

W telegraficznym skrócie

26 sierpnia br., w Uroczystość NMP Częstochowskiej odbyło się spotkanie popielgrzymkowe uczestników tegorocznej 11 Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę Szlakiem Orlich Gniazd. Wróciły piękne przeżycia i miłe wspomnienia.

W niedzielę 5 września br., gościem w naszej parafii był ks. Tadeusz Kalisz – budowniczy kościoła MB Królowej Rodzin w Jankowicach Rybnickich. Wygłosił Słowo Boże, a przed kościołem chętni złożyli swój dar na budowaną świątynię.

5 września br., w pierwszą niedzielę miesiąca, w naszej parafii dziękowaliśmy dobremu Bogu za tegoroczne zbiory. Dziękujemy, że dobry Bóg wysłuchuje naszych modlitw – *"Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj"*. Bóg zapłać też wszystkim ofiarodawcom za dary do dekoracji kościoła, starostom dożynkowym, Zespołowi *"Familijo"* i pocztom sztandarowym za uświetnienie Mszy Świętej dożynkowej. /foto. str. 4, 5/

*

Kolejny już raz w naszej parafii, w dniach 6-7 września br., odbyła się zbiórka zużytego sprzętu elektronicznego RTV, AGD, komputerów, itd. Część dochodu firma organizująca tę zbiórkę przeznaczą na cele misyjne.

*

Nieustannie i nieprzerwanie prowadzone są prace parafialne. W ostatnim czasie skupiają się one na renowacji alejek cmentarnych. Bóg zapłać panom Henrykowi Tiołka i Edmundowi Przybyła za to dzieło. /foto. str. 12/

*

W ramach godzin kancelaryjnych można zamawiać intencje mszalne na rok 2022. Można też dokonać przedłużenia rezerwacji miejsc grobowych.

*

Parę rodzin wyraziło chęć, by w tym roku rozpocząć przygotowanie swoich pociech do Wczesnej Komunii Świętej.

*

W soboty swoje spotkania w salkach mają: o godz. 8.00 – ministranci, o godz. 9.00 – kandydaci do grona ministrantów, o godz. 10.00 – Dzieci Maryi, a o godz. 11.00 – scholka. ZAPRASZAMY!

*

W naszej parafii powstała scholka dziecięco-młodzieżowa. 15 minut przed niedzielną Mszą Świętą o godz. 10.30 i 15 minut przed czwartkową Mszą Świętą szkolną, scholka będzie śpiewać z dziećmi ich ulubione pieśni oraz będzie uczyć nowych pieśni. Bardzo zachęcamy i prosimy, aby wcześniej przychodzić z dziećmi na te Msze Święte. Z pewnością pomoże to dzieciom – a może i nie tylko – chętniej przychodzić do kościoła, jak również w głębszym przeżywaniu Mszy Świętych.

*

Zgodnie z rozporządzeniem naszego Episkopatu, 12 września br. przed kościołem odbyła się zbiórka na pomoc narodowi afkańskiemu.

*

W Święto Podwyższenia Krzyża Świętego podczas Mszy Świętej poświęcone zostały przyniesione do kościoła przez wiernych krzyże.

*

Tradycyjnie, w Klasztorze Sióstr z 14/15 września odbyła się całonocna Adoracja Najświętszego Sakramentu. Zakończyła się w środę Sumą Odpustową o godz. 6.30. /str. 14/

*

Anonimowy ofiarodawca podarował naszej parafii dwie nowe bursy służące do zanoszenia Komunii św. dla chorych. Serdeczne Bóg zapłać za ten dar.

*

We Wspomnienie Matki Boskiej Bolesnej – 15 września br. w naszej parafii odbył się Dzień Chorych. Odprawiona została Msza Święta w intencji wszystkich naszych chorych i starszych parafian, także tych osłabionych wiekiem. Podczas Mszy Świętej udzielany był wszystkim chętnym Sakrament Namaszczenia Chorych, a także Błogosławieństwo Lourdzkie, czyli indywidualne błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

*

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Wodzisławiu Śl. realizuje w okresie od 02.08.2021 do 31.12.2021 program pt. *"Pomoc osobom niepełnosprawnym poszkodowanym w wyniku żywiołu lub sytuacji kryzysowych, wywołanych chorobami zakaźnymi Modul IV"*. W ramach programu udzielana jest bezpłatna pomoc psychologiczna dla osób z niepełnosprawnościami oraz ich najbliższych. Zapraszamy wszystkie osoby chętne do skorzystania z bezpłatnej pomocy psychologicznej świadczonej w następujących formach: stacjonarnie – w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie, ul. Wałowa 30; mobilnie – z możliwością dojazdu do domu; poprzez komunikator *Skype* lub poprzez aplikację *WhatsApp*. W celu skorzystania z bezpłatnej porady, należy wcześniej umówić się mailowo lub telefonicznie.

*

W każdą środę w naszej parafii odbywa całodzienna Adoracja Najświętszego Sakramentu. Zapraszamy do czuwania.

./.

*

Wojewoda Katowicki zwrócił się z prośbą do naszej Kurii Metropolitalnej o zorganizowanie przy parafiach punktów szczepień przeciw COVID-19. W naszej parafii szczepienia takie odbyły się już dwa razy w Ośrodku Zdrowia. Serdeczne Bóg zapłać państwu Teresie i Eugeniuszowi Brzemiu wraz z personelem medycznym za podjęcie się tych szczepień.

Bóg zapłać wszystkim za wszystkie składane ofiary, dary, pomoc w pracach parafialnych oraz wszelką życzliwość.

*

Podziękowania do wszystkich parafian i nie tylko, za wszelkie formy służby na rzecz naszej parafii: pracy, pomocy finansowej i materialnej, gesty życzliwości, uczynności, dobre słowo! Serdeczne Bóg zapłać za wszelkie dary, Bóg zapłać za wpłaty na konto parafialne (podawane w każdym numerze gazetki), Bóg zapłać za wszelkie indywidualne ofiary, Bóg zapłać za wszystkie gesty pomocy i życzliwości: *Anonimowi Ofiarodawcy, Babilas Alicja Maksymilian, Brzemia Teresa Eugeniusz, Canibol Halina Andrzej,*

Dobrowolski Leon, Dróżdż Klara, Durczok Grażyna Piotr, Grabiec Luiza, Grzonka Jadwiga, Halacz Stefania Tomasz, Hudek Cecylia Erwin, Kacprzak Grzegorz, Klapuch Izabela Tadeusz, Klapuch Maria Jan, Klepek Gertruda Franciszek, Kopiec Barbara Jan, Kopiec Leon, Korfanty Urszula Piotr, Kosider Joanna Krzysztof – Firma Gedeon, Krzyżok Janina, Ledwoń Halina Edward, Ledwoń Walentyna Jan, Lubos Aniela, Maciejewska Rita, Maciejończyk Teresa, Mikulka Stanisława Alfred, Musioł Mariola Lucjan, Pałka Mariola Andrzej, Penkala Halina Roman, Peterek Leokadia, Piechaczek Danuta Leszek, Robak Anna Robert, Ryszka Aleksandra Arkadiusz, Smolorz Alicja Wiesław, Sosna Cecylia Antoni, Swoboda Halina Zenon, Szczepański Iwona Bogusław, Szczypka Danuta Kazimierz, Szkatuła Aurelia Hilary, Walter Erna, Wnuk Danuta, Zajączkowski Marcelina, Żymelka Magdalena Alojzy.

Nie chcąc pominąć nikogo – wszystkim serdeczne Bóg zapłać!

ks. W. T.

Podsumowanie zbiórki przyborów szkolnych na misje

W czerwcu br. – na koniec roku szkolnego, a także na początku września – na rozpoczęcie roku szkolnego – w kościele przeprowadzona została zbiórka przyborów szkolnych na cele misyjne.

Dzieci bardzo chętnie podzieliły się swoimi przyborami szkolnymi, zarówno nowymi, jak i używanymi, ale w dobrym stanie. Wśród nich znalazły się m. in.: kredki, mazaki, temperówki, gumki do gumowania, farbki, plastelina, linijki, koraliki i liczydła do liczenia, zeszyty, bloki, bibuła i różnego rodzaju kolorowe papiery, naklejki, kolorowanki, puzzle, gry edukacyjne, a także piórniki, plecaki, drobne zabawki i wiele innych przydatnych w nauce rzeczy.

W sumie zebrano prawie 80 kg przyborów, które są wyrazem chęci pomocy, życzliwości i solidarności z dziećmi, które tych przyborów potrzebują.

Wszystkie te przybory zostały wysłane do Księżych Misjonarzy Werbistów do Nysy, gdzie będą właściwie rozdysponowane.

Pierwsza przesyłka – wysłana w czerwcu – ważyła ponad 23 kg. Natomiast we wrześniu zostały wysłane 4 duże paczki, o łącznej wadze ponad 56 kg.

Dzięki tym przybory wiele dzieci będzie mogło tak, jak i nasze dzieci się uczyć. To bardzo piękny dar od dzieci naszej parafii i ich rodziców. Chęć dzielenia się z drugim człowiekiem tym, co się posiada, jest zawsze dobrem, które ubogaca nie tylko obdarowanego, ale i tego, który się dzieli.

A. R.

Nowy rok szkolny i katechetyczny

Minęło już kilka tygodni września, a uczniowie wrócili już w szkolne mury. Co roku na rozpoczęcie roku szkolnego i katechetycznego odprowadziana była Msza Święta w intencji wszystkich uczniów i nauczycieli, wychowawców i całego personelu szkoły i przedszkola, o światło Ducha Świętego potrzebne do dobrego i owocnego przeżycia rozpoczynającego się czasu nauki. Następnie wszyscy uczniowie i nauczyciele szli do szkoły, natomiast przedszkolaki, które wraz ze swoimi bliskimi uczestniczyły we mszy, szły do przedszkola.

W zeszłym roku i w tym również, uczniowie rok szkolny rozpoczęli 1 września w szkole, natomiast Msza Święta na jego rozpoczęcie odbyła się w pierwszy czwartek miesiąca – czyli 2 września br. i była to jednocześnie pierwsza Msza Święta szkolna po wakacyjnej przerwie.

Ksiądz Proboszcz w wygłoszonym kazaniu, nawiązując do słów Ewangelii mówiącej o cudownym połowie ryb i powołaniu apostołów, zachęcał każdego do wypłynięcia własną łodzią na głębię i zabranie do tej łodzi – którą jest nasze życie – Pana Jezusa. Bowiem nikt jeszcze nigdy się nie zawiódł na Panu Bogu i nikt nigdy się nie zawiedzie, a kto Mu zaufa – zawsze otrzymuje jeszcze więcej łask niż się spodziewa – podobnie jak Piotr, który zaufał Jezusowi i na Jego polecenie zarzucił raz jeszcze sieć i dopiero wtedy wyłowił mnóstwo ryb.

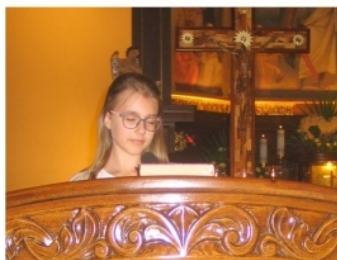
W czasie tej mszy zostały również poświęcone wszystkim pierwszoklasistom tornistry wypełnione przyborami szkolnymi.

Na koniec mszy dzieci, które w ubiegłym roku szkolnym zebrały najwięcej „Ziarenek” (czyli karteczek z tekstem niedzielnych Ewangelii oraz zadaniami do rozwiązania) podczas czwartkowych Mszy Świętych szkolnych – otrzymały drobne nagrody. A byli to: Jacek Stabla z klasy III, Weronika Robak z klasy V oraz Mateusz Robak z klasy II.

Na tę czwartkową Mszę Świętą każdy, kto chciał podzielić się przyborami szkolnymi z potrzebującymi, mógł to uczynić i przynieść je do kościoła. Ilość przyborów i osób, które je przynosiły była bardzo duża. Zebrano bowiem ponad 56 kg przyborów szkolnych, które zostały przesłane do Misjonarzy Słowa Bożego – Księży Werbistów do Nysy, a stamtąd zostaną już rozdysponowane najbardziej potrzebującym dzieciom na misjach.

Nowy rok szkolny stawia przed nami wszystkimi wiele niewiadomych, wiele pytań i wątpliwości. Życzymy wszystkim, by ten nowy rok szkolny, mimo wielu ograniczeń i trudności, był czasem owocnego rozwoju intelektualnego, fizycznego i duchowego, ale przede wszystkim, by był czasem przeżytym z Panem Jezusem.

A. R.

Konkurs o Kard. Stefanie Wyszyńskim i siostrze Róży Czackiej

należały do najłatwiejszych, ale nasze uczestniczki bardzo dobrze sobie z nimi poradziły.

Pierwsze miejsce zajęła Emilia Burda, drugie – Anna Małysz, a trzecie ex aequo siostry – Zosia i Łucja Kosider. Wszystkie uczestniczki zostały nagrodzone przez zgromadzonych w kościele wiernych gromkimi brawami, a ksiądz Proboszcz wręczył nagrody.

Serdecznie Bóg zapłać wszystkim uczestnikom konkursu za chęć poznania życiorysów tak ważnych dla historii Polski naszych rodaków.

katecheta Małgorzata Szyrocka-Durczok

Od 6 września br. w naszej szkole podstawowej trwały eliminacje do szkolnego konkursu *"Co wiem o Kardynale Stefanie Wyszyńskim – Prymasie Tysiąclecia i siostrze Róży Elżbiecie Czackiej – Sługach Bożych"*. Okazało się, że młodzież posiada rozległą wiedzę, ale do ścisłego finału przeszły następujące uczennice: Anna Małysz z klasy VIII a, Emilia Burda z klasy VII b, Łucja Kosider z klasy VIII b i Zofia Kosider z klasy V c.

Finał konkursu rozegrany został w kościele parafialnym w Skrzyszowie, w dniu 9 września br., podczas cotygodniowej, czwartkowej Mszy Świętej szkolnej. W skład jury wchodził: ksiądz Proboszcz – przewodniczący, siostra Ryszarda – *"liczarka punktacji"* oraz prowadząca konkurs i zadająca pytania – pani katecheta Małgorzata Szyrocka-Durczok. Pytania – jak przyznał sam ksiądz Proboszcz – nie

GODZINY OTWARCIA KANCELARII PARAFIALNEJ

Poniedziałek 8.00 – 9.00 i 16.00 – 17.00
Wtorek nieczynne
Środa 8.00 – 9.00 i 18.00 – 19.00

Czwartek
Piątek
Sobota

nieczynne
16.00 – 17.00
nieczynne

Połączyła ich świętość

List biskupów polskich z okazji beatyfikacji Kard. Stefana Wyszyńskiego i M. Elżbiety Róży Czackiej

1. Effatha – otwórz się.

Usłyszeliśmy przed chwilą ważne słowa: *Effatha – otwórz się* oraz: *Odwagi! Nie bójcie się, Ja jestem*. Żeby móc świadczyć o Bogu i pomagać innym, trzeba otworzyć się na Bożą łaskę, która niezależnie od naszej kondycji fizycznej, życiowych przeciwności, cierpienia i przykrych doświadczeń może przynieść w nas i przez nas obfite owoce. Potrzebna też jest odwaga, dzięki której możemy pokonywać nasze słabości i lęki naszej codzienności.

Za tydzień będziemy przeżywać radosną uroczystość beatyfikacji kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia oraz Matki Elżbiety Czackiej, niewidomej założycielki Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża i Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Laskach. Bóg mógł przez nich dokonać wielkich rzeczy, bo otworzyli się na Jego łaskę i z odwagą podjęli swoje powołanie, służąc innym.

2. Bóg prowadzi różnymi drogami.

Róża Czacka, późniejsza Matka Elżbieta, urodziła się w Białej Cerkwi – dziś Ukraina – 22 października 1876 r., w znanej arystokratycznej rodzinie. Jej stryj, Włodzimierz, był kardynałem i bliskim współpracownikiem papieża. Róża otrzymała staranne wychowanie i wykształcenie. W wieku 22 lat straciła wzrok. Jej ślepotą stała się wielką traumą dla rodziny, która nie umiała przyjąć jej niepełnosprawności. Jak zaakceptować to, na co nie potrafili się zgodzić nawet najbliżsi? Po trzech dniach modlitwy i rozmyślenia Róża zrozumiała, że może liczyć tylko na Boga, któremu ufała i na siebie. Na szczęście posłuchała rady doktora Gepnera, który powiedział jej prawdę: Wzrok jest na zawsze stracony, ale zarazem wskazał jej drogę mówiąc, że nikt do tej pory w Polsce nie zajął się niewidomymi. Zrozumiała, że otrzymała wskazówkę na przyszłość. Postanowiła stworzyć instytucję, w której niewidomi będą się kształcić i przygotowywać do samodzielnego życia. Po latach napisała: *"Tak jak doktor Gepner był moim wielkim dobroczyńcą, tak moim największym szczęściem jest to, że zostałam niewidomą. Cóż by ze mnie było, gdyby nie to kalectwo? Jakie byłoby moje życie, życie bez niego?"* Jej ślepotą stała się skałą, na której Bóg mógł wybudować piękny dom. Nadano mu nazwę: Dzieło Lasek lub też TRIUNO – na cześć Trójcy Przenajświętszej. A dewizą tego Dzieła było: *niewidomy człowiekiem użytecznym*. Po raz pierwszy w Polsce podjęto pracę z niewidomymi, a nie tylko dla niewidomych. Matka Czacka chciała, aby przygotowujący się do samodzielnego życia niewidomi zrozumieli, że mogą być szczęśliwi, mimo swojej ślepoty.

To nowe, rewolucyjne odkrycie, które Matka Elżbieta zawdzięczała własnej niesprawności, było elementarnie proste, bo odwoływało się do nauki Krzyża. Zmagając się ze swoim kalectwem i pytając, jak własną biedę przekształcić w źródło pomocy dla innych, żyjących w trudniejszej sytuacji, zrozumiała, że cierpienie może stać się uprzywilejowanym miejscem spotkania z Bogiem i dotarcia do prawdy, którą trudno dostrzec ludziom fizycznie sprawnym i zaaferowanym problemami dnia codziennego. Z pełną jasnością widziała, że najbardziej zbliżamy się do Boga, kiedy jesteśmy blisko człowieka, który cierpi i jest w potrzebie. Podstawowe zadanie polega na tym, aby usłyszeć głos ludzi, których zagłusza cierpienie i zgiełk świata, i stworzyć przestrzeń, w której człowiek znajdzie spokój i miejsce do refleksji, a z czasem też drogę, która prowadzi do Boga. I Laski stały się takim miejscem, gdzie oprócz przygotowania dzieci i młodzieży do samodzielności, znaleźli miejsce poszukujący Boga i sensu życia. Byli to ludzie z różnych środowisk społecznych i politycznych. To dzięki Matce i ks. Kornilowiczowi – ojcu duchowemu Dzieła – mogli się czuć w Laskach, jak w domu. Mogli tam zobaczyć, jak owocuje Ewangelia wcielona w życie i jak wygląda współpraca niewidomych, sióstr, świeckich i księży. Wcielona w życie Ewangelia przygotowuje miejsce, w którym jest możliwe podejmowanie wspólnych zadań, przezwyciężanie niezdrowych ambicji i nieporozumień.

Z takim ewangelicznym Kościołem spotkał się w Laskach ksiądz Stefan Wyszyński i z ogromnym przejęciem pisał o tym do Matki Czackiej: *"Uderzyło mnie to, że ludzie Matki mają ten jakiś szczególny wzrok. Oni patrzą z pogodnym bohaterstwem"*. W takie chrześcijaństwo ksiądz Wyszyński wpisał swoje kapłaństwo.

Przyszły prymas urodził się 3 sierpnia 1901 roku w Zuzeli nad Bugiem, na pograniczu Podlasia i Mazowsza. W kraju zniewolonym i prześladowanym, gdyż Polska była jeszcze pod zaborami, małego Stefana – podobnie jak młodą Różę – rodzina nauczyła miłości do Boga, Kościoła, Ojczyzny i Matki Najświętszej. Po wstąpieniu do seminarium duchownego we Włocławku okazało się, że jest chory na ciężkie zapalenie płuc. Choroba postępowała tak szybko, że zarówno on sam, jak i jego przełożeni bali się, że nie dożyje do święceń kapłańskich. Stefan modlił się do Matki Najświętszej, aby wyprosiła mu łaskę święceń i aby mógł odprawić przynajmniej kilka Mszy Świętych. Cierpienie, którego doświadczył w czasie seminarium, nauczyło go, jak sam powie, patrzeć z pokorą na drugiego człowieka.

W czasie studiów seminaryjnych spotkał księdza Władysława Kornilowicza, o którym powiedział, że wywarł on ogromny wpływ na całe jego życie duchowe i kapłańskie. Ta znajomość, która podczas studiów na KUL-u przerodziła się w głęboką przyjaźń, przetrwała aż do śmierci księdza Kornilowicza. Na ukształtowanie osobowości i formacji społecznej księdza Wyszyńskiego duży wpływ mieli także wybitni księża społecznicy: ks. Antoni Szymański – rektor KUL, O. Jacek Woroniecki – wybitny tomista i pedagog oraz ks. Antoni Bogdański – naczelny kapelan harcerstwa. Dlatego nauczanie społeczne Kościoła traktował jako ważną część misji ewangelizacyjnej.

Święcenia kapłańskie otrzymał Wyszyński 3 sierpnia 1924 r. w katedrze włocławskiej. W czasie studiów w Lublinie działał w Stowarzyszeniu Katolickiej Młodzieży Akademickiej *"Odrodzenie"*. W marcu 1946 r. papież Pius XII mianował księdza Wyszyńskiego biskupem lubelskim, a 12 listopada 1948 r. arcybiskupem gnieźnieńskim i warszawskim, Prymasem Polski. 27 listopada 1952 r. został mianowany kardynałem. Niestety ówczesne władze komunistyczne nie wyraziły zgody na jego wyjazd do Rzymu na konsystorz, na którym miał odebrać kapelusz kardynalski. Mógł to uczynić dopiero 6 maja 1957 roku.

Pierwsze spotkanie księdza Wyszyńskiego z matką Czacką miało miejsce w lipcu 1926 roku w Laskach, gdzie przyjechał na zaproszenie księdza Kornilowicza. Zapoczątkowana wtedy przyjaźń z Dziełem Niewidomych i jego założycielami przetrwała aż do końca dni wielkiego Prymasa. Jego relacje z matką Czacką zacieśniły się szczególnie w czasie okupacji. Po wybuchu wojny ksiądz Wyszyński musiał opuścić Włocławek, gdyż był poszukiwany przez Gestapo. Ukrywał się najpierw u rodziny we Wrociszewie, później w Żuławie i Kozłowie na Lubelszczyźnie. W czerwcu 1942 roku przyjechał do Lasek na miejsce księdza Jana Ziei, jako kapelan sióstr, opiekun niewidomych, a także jako kapelan Armii Krajowej i duszpasterz okolicznej ludności.

O wielkim wpływie, jaki matka Czacka wywarła na jego życie, najlepiej świadczy kazanie, które wygłosił w czasie jej pogrzebu, 19 maja 1961 r. w Laskach: *"W tej chwili moim obowiązkiem jest stanąć przy tym obfitym źródle wody żywej i z pomocą nieudolnych słów pochwyć przynajmniej odrobinę ożywczych wspomnień z bogatego życia Matki naszej, Matki naszych serc (...), czerpaliliśmy z bogatego ducha naszej Matki i duchowości tego ubłogosławionego przez Boga miejsca"*.

Po śmierci Matki ksiądz Prymas często wracał do grobów założycieli Dzieła. Przed wyjazdem do Rzymu na sesję soborową, przed trudnymi rozmowami z ówczesną władzą komunistyczną, niepostrzeżenie i bez zapowiadania się, chociaż na chwilę przyjeżdżał do Lasek, aby tam się modlić. Co roku, z wyjątkiem uwięzienia czy choroby, po wielkoczwartkowym Mandatum w archikatedrze, jechał do Lasek, by tam razem z niewidomymi, siostrami i świeckimi pracownikami Dzieła trwać na adoracji i napełniać się mocą płynącą z paschalnego krzyża światła i zwycięstwa Chrystusowej miłości, aby potem mieć ją dla każdego.

Wiemy, że o księdzu Prymasie napisano ostatnio wiele. Ukazały się jego przemówienia i kazania, powstały nowe filmy i książki. Najczęściej teksty te mówią o nim jako duszpasterzu, wielkim mężu stanu, patriotcie, społeczniku, nawet polityku. Często prymas ukazany jest jako człowiek walki z komunizmem. Ale to, co było jego priorytetem, podobnie jak u Matki Czackiej, to troska i walka o człowieka, o jego wolność, po to, by człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boże, mógł jaśnieć pełnym blaskiem wolności, prawdy, miłości i przebaczenia. Dlatego tak bardzo troszczył się zarówno o wolność jak i świętość Kościoła i o dobro wspólne Ojczyzny, rozumiane jako respektowanie praw każdego Polaka i ułatwianie mu wykonywania obowiązków.

Szczególnie ważny etap w jego życiowej misji rozpoczął się wraz z nominacją na arcybiskupa metropolitę gnieźnieńskiego i warszawskiego oraz prymasa Polski, gdy wziął na siebie odpowiedzialność za dwie archidiecezje i cały Kościół w Polsce. W konfrontacji z totalitarnym systemem komunistycznym z jednej strony wzywał do włączenia się Polaków w odbudowę zrujnowanego przez wojnę kraju, a z drugiej napominał rządzących, by respektowali prawa człowieka. Odnaczał się cnotą męstwa, która ujawniała się zwłaszcza wtedy, gdy – wobec nasilanych prześladowań Kościoła – wypowiedział władzom komunistycznym zdecydowane: *"Non possumus"*. 25 września 1953 r., po kazaniu w kościele św. Anny został aresztowany. Nie załamał się. W więzieniu powstały dwa największe dzieła: Jasnogórskie Śluby Narodu i Wielka Nowenna przed Tysiącleciem Chrztu Polski.

Kiedy przygotowujemy się do beatyfikacji warto postawić sobie pytanie – skąd czerpał do tego siły? Najpełniej dają na nie odpowiedź jego więzienne zapiski. Całkowicie zjednoczony z Bogiem, nieustannie z Niego czerpał, aby potem dawać innym. Ten zwykły człowiek otwarty na potrzeby innych, był niezwykle swoją wiarą, swoim zaufaniem Bogu i Matce Najświętszej. Był niezwykle swą miłością przebaczącą każdemu, nawet tym, którzy go uwięzili. Mimo doznanych krzywd – jak sam mówił – nie miał wrogów. Z jednej strony prymas bolał, że nie może wypełniać swojej biskupiej posługi, nie może brać czynnego udziału w życiu Kościoła i domagał się swoich praw, z drugiej zaś stwierdza, że przeżywa te trzy lata, jako szczególny dar Boga, który przygotowuje go na późniejszą trudną służbę Kościołowi i Polsce. Ta głęboka wiara w Opatrzność była źródłem jego zaufania człowiekowi. Miał świadomość mocy Bożej w sobie. Mówił: *"Udzielasz jej nieustannie, gdy idziemy z krzyżem, choć nieraz czujemy się tacy samotni. Ale, gdy zamknę oczy, gdy wsłucham się w poruszenie duszy, czuję Ciebie (...). Wystarczy się zwrócić choć na chwilę ku Tobie, by odnaleźć Ciebie w sobie"*.

3. Świętość nie jest lukusem.

Kiedy przeglądamy katalog świętych Kościoła katolickiego, zauważamy, że są tam osoby różnych stanów, powołań i zawodów: osoby świeckie, konsekrowane i księża. Gdybyśmy mieli szukać wspólnego mianownika, to można powiedzieć, że potrafili oni rozpoznać wolę Bożą i ją wypełniać w sytuacjach i w czasie, w jakim przyszło im żyć. Tak też było w życiu m. Elżbiety Czackiej i ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego. Oboje dobrze wiedzieli, że Bóg bliski w cierpiącym człowieku i sakramentach Kościoła, to dwa filary wiary, która pomaga rozpoznać wyzwania, jakie niesie powołanie w konkretnym czasie i wydarzeniach. Niewidoma, młoda dziewczyna i młody, chory kleryk. Do tego trudne czasy, w jakich przyszło im żyć – odbudowywania niepodległej ojczyzny, później lata okupacji i coraz bardziej agresywnego komunizmu. Można było się załamać i zwątpić, ale dzięki temu, że potrafili zaufać Ewangelii, każde z nich na swoją miarę umiało podejmować stojące przed nimi zadania, torować nowe drogi i otwierać nowe perspektywy działania w Kościele w Polsce. Uczynili tyle dobra, ponieważ całe życie oddali Bogu i na serio przyjęli słowa św. Pawła: *"Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia"* (Flp 4, 13).

Każde z nich tę swoją drogę do świętości zawierzyło Matce Najświętszej i chcieli służyć Bogu i człowiekowi tak, jak Maryja. Matka Elżbieta złożyła swój akt ofiarowania Matce Bożej 8 grudnia 1921 roku, mówiąc: *"Obieram Cię dzisiaj za moją Matkę, Opiekunkę..."* Zaś ksiądz Prymas, uwięziony w Stoczku Warmińskim, 8 grudnia 1953 r. mówił: *"Tobie poświęcam ciało i duszę moją (...) wszystko, czym jestem i co posiadam."*

Bóg złączył tych dwoje ludzi, tak przeciwieśnych i przez nich dokonał wielkich rzeczy. Słowa księdza Prymasa: *"Soli Deo"* – *"Samemu Bogu"* i Matki Elżbiety: *"Przez krzyż do nieba"*, jakie nam zostawili, jakże są aktualne i dzisiaj. Pokazali nam drogę. Innej szukać nie trzeba.

Poprzez wyniesienie sług Bożych do chwały ołtarzy poznajemy ich na nowo w tajemnicy świętych obcowania. Niech pomagają nam w odczytywaniu ich prorockich intuicji w podejmowaniu aktualnych wyzwań duszpasterskich Kościoła Chrystusowego w Polsce.

Podpisali: Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi

obecni na Sesji Rady Biskupów Diecezjalnych, Jasna Góra-Częstochowa, 25 sierpnia 2021 r.

Pożegnanie ks. dr Grzegorza Kuczy

W piątek, 27 sierpnia br. o godz. 17.30 została odprawiona Msza Święta dziękczynna do Opatrzności Bożej, przez wstawiennictwo Świętego Michała Archanioła, w intencji naszego rezydenta ks. dr Grzegorza Kuczy z podziękowaniem za wieloletnią posługę duszpasterską w naszej parafii, z prośbą o Boże błogosławieństwo w dalszej posłudze kapłańskiej. Decyzją ks. Arcybiskupa Metropolity Katowickiego, ks. Grzegorz został skierowany na parafię św. Józefa w Katowicach-Zalężu. Na zakończenie Eucharystii słowa podziękowania w imieniu wszystkich skrzyszowskich parafian do księdza Grzegorza skierowali członkowie Rady Parafialnej. Do tych słów wypowiedzianych przez członków Rady Parafialnej chcę się też dołączyć.

Dziękujemy Bogu za życie, za wiarę, za przynależność do Kościoła Świętego, za sakramenty święte, przez które działa Chrystus obdarowując nas zbawiennymi łaskami. Wśród siedmiu sakramentów świętych jest również Sakrament Kapłaństwa. Przez ostatnich 6,5 roku z posługi kapłańskiej ks. Grzegorza korzystali wierni naszej parafialnej wspólnoty. Jest więc okazja, by podziękować.

Darem podstawowym, który daje nam Chrystus przez posługę kapłańską jest Msza Święta. Bez kapłana nie ma mszy. Za te codzienne Msze Święte, również jubileuszowe, pogrzebowe, ślubne – Bóg zapłać!

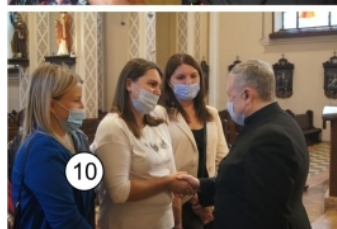
Chrystus też mówi do swoich uczniów: *"Idźcie i głoscie"*, a św. Paweł pisze, że wiara pochodzi ze słuchania. Za głoszone Słowo Boże z ambony czy też na katechezach chrzcielnych, jak również podczas spotkań na katechezie dla dorosłych – Bóg zapłać!

Uświęcająca posługa kapłańska dokonuje się również przez szafowanie, czyli udzielanie wiernym pozostałych sakramentów świętych: przy chrzcielnicy – Sakramentu Chrztu Świętego, w konfesjonale – Sakramentu Pokuty i Pojednania, podczas Mszy Świętej – Komunii św., a podczas odwiedzin chorych – Sakramentu Chorych i nie tylko – Bóg zapłać!

Życzymy Ci, księżu Grzesiu, dalszej Bożej łaski na nowej placówce, na którą kieruje ks. Arcybiskup, a jest to parafia św. Józefa w Katowicach-Zalężu.

Trwa rok św. Józefa. To patron Kościoła, patron rodzin i patron umierających. Choć w życiu zawsze miał pod górkę – mocno ufał Bogu. Z Jego opieki korzystamy dzisiaj wszyscy. W dniu, kiedy została odprawiona w Twojej intencji Msza Święta dziękczynna za Twoją posługę w naszej parafii, czciliśmy św. Monikę, matkę św. Augustyna. Cechowała ją wytrwała modlitwa, której dobre owoce widziała. Życzymy więc i my Tobie tych dobrych owoców Twojej dalszej kapłańskiej posługi.

ks. W. T.

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

W dniu 14 września w Kościele katolickim obchodziliśmy Święto Podwyższenia Krzyża Świętego. Czym jest dla nas Krzyż? Krzyż jest znakiem zwycięstwa Chrystusa nad szatanem i śmiercią. Krzyż jest znakiem, który mówi nam o miłości Boga do człowieka. Mówi nam o miłości wiernej i nieskończonej, o miłości przebaczącej i ofiarnej. W tej ukrzyżowanej miłości Boga zawarty jest paradoks, zawarta jest tajemnica Bożego zbawienia i Bożej logiki. Paradoks ukryty w Krzyżu tłumaczy Chrystus wielokrotnie na kartach Ewangelii mówiąc o życiu, które trzeba stracić, aby w pełni żyć; kiedy mówi o ziarnie, które musi obumrzeć, aby wydać plon; kiedy w końcu mówi o mierze miłości, którą staje się miłość bez miary: oddawać życie za przyjaciół swoich.

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego przypomina nam wielkie znaczenie Krzyża jako symbolu chrześcijaństwa i uświadamia, że nie możemy go traktować jedynie jako elementu dekoracji naszego mieszkania, miejsca pracy czy jednego z wielu elementów naszego codziennego stroju.

Na czele czcicieli Krzyża stoi św. Paweł Apostoł. Oto jego kilka myśli: *"Co do mnie, nie daj, Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z Krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat stał się dla mnie ukrzyżowany, a ja dla świata"* (Ga 6,14); *"Razem z Chrystusem zostałem przybity do Krzyża"* (Ga 2,19); *"Postanowiłem bowiem, będąc wśród was, nie znać niczego więcej, jak tylko Jezusa Chrystusa i to ukrzyżowanego"* (1 Kor 2,2); *"Przecież ja na ciele swoim noszę blizny, znamię przynależności do Jezusa"* (Ga 6,17); *"To właśnie, co było naszym przeciwnikiem, usunął z drogi przygwoździwszy do Krzyża"* (Kol 2,14).

W roku 70 Jerozolima została zdobyta i zburzona przez Rzymian. Nastąpiły wielkie prześladowania religii Chrystusa trwające prawie 300 lat. Dopiero po ustaniu prześladowań, matka cesarza rzymskiego Konstantyna, św. Helena, kazała szukać Krzyża, na którym umarł Pan Jezus. Po długich poszukiwaniach Krzyż znaleziono 14 września 320 r. (co do tej daty historycy nie są zgodni, ponieważ podają też rok 326 lub 330). W związku z tym wydarzeniem zbudowano w Jerozolimie na Golgocie dwie bazyliki: Męczenników (*Martyrium*) i Zmartwychwstania (*Anastasis*).

Bazylika Męczenników nazywana była także Bazyliką Krzyża. 13 września 335 r. odbyło się uroczyste poświęcenie i przekazanie miejscowemu biskupowi obydwu bazylik. Na tę pamiątkę obchodzono co roku 13 września Uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego. Później przeniesiono to święto na 14 września – najpierw dla tych kościołów, które posiadały relikwie Krzyża, potem zaś dla całego Kościoła Powszechnego.

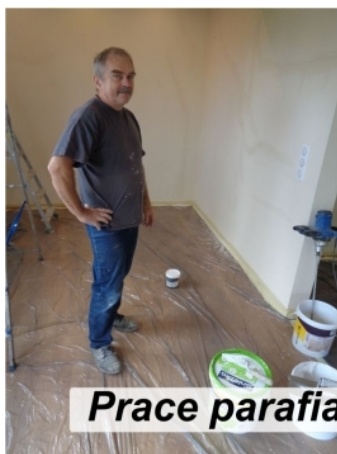
Kiedy spoglądamy na Krzyż w kościele, ten na ścianie naszego domu, ten przy drodze, ten w miejscu naszej pracy, ten w sali szpitalnej i szkolnej klasie, i ten na sali sejmowych obrad – na każdy Krzyż, wtedy dotykamy tajemnicy miłości, która pragnie, aby świat został zbawiony. To Boże pragnienie dotyczy każdego człowieka, dotyczy całego świata. Święty Jan Paweł II powiedział, że nie można zrozumieć człowieka bez Chrystusa. W odniesieniu do znaku miłości jakim jest Krzyż, możemy powiedzieć, że nie można zrozumieć Krzyża bez miłości, ale też nie można zrozumieć miłości bez Krzyża. Nie można dotknąć pełni miłości bez przejścia przez tajemnicę miłości zawartą w rzeczywistości Krzyża. Człowiek zrozumie sens własnego życia spoglądając na Chrystusa, a szczególnie na Chrystusa ukrzyżowanego. Ta paradoksalnie słaba miłość ukrzyżowana, staje się, dla tych, którzy wierzą, mocą i potęgą Boga. To właśnie tą potęgą Bóg, uniżając się w swoim Synu, potrafi dotknąć i uzdrowić wszystkie nasze choroby i rany.

Niech Krzyż pozostanie w naszym życiu zawsze jasnym znakiem. Znakiem miłości Boga do człowieka. Niech pozostanie drogą, która prowadzi do pełni człowieczeństwa.

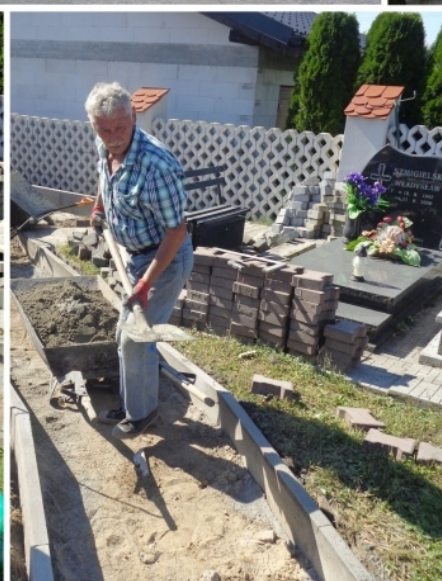
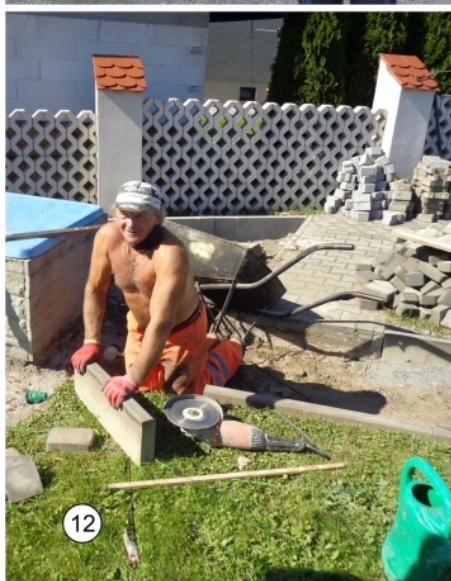
oprac. Iwona Szlachta

źródło:

www.slowo.redemptor.pl/pl/1204/7439/podwyzszenie-krzyza-swietego-swieto/html;
misericors.org/14-wrzesnia-swieto-podwyzszenia-krzyza-sw...

Prace parafialne

Plan nabożeństw różańcowych na 2021 rok

1.10.	piątek	Rodzice i dzieci komunijne
2.10.	sobota	1 Róża Różańcowa – św. Jana Pawła II
3.10.	niedziela	Siostry Służebniczki
4.10.	poniedziałek	2 Róża Różańcowa – św. Antoniego
5.10.	wtorek	Chór „Absolwent”
6.10.	środa	3 Róża Różańcowa – św. Matki Teresy z Kalkuty
7.10.	czwartek	Katechetka i dzieci szkolne
8.10.	piątek	4 Róża Różańcowa – św. Franciszka
9.10.	sobota	Dzieci Maryi
10.10.	niedziela	5 Róża Różańcowa – św. Anny i Joachima
11.10.	poniedziałek	Zespół „Spokobabki”
12.10.	wtorek	Zespół „Familijo”
13.10.	środa	6 Róża Różańcowa – św. Wawrzyńca
14.10.	czwartek	Katechetka i dzieci szkolne
15.10.	piątek	7 Róża Różańcowa – MB Różańcowej
16.10.	sobota	8 Róża Różańcowa – św. Józefa
17.10.	niedziela	1 i 2 Róża Różańcowa Rodziców za Dzieci
18.10.	poniedziałek	9 Róża Różańcowa – św. Michała Archanioła
19.10.	wtorek	Bierzmowańcy
20.10.	środa	10 Róża Różańcowa – św. Barbary
21.10.	czwartek	Katechetka i dzieci szkolne
22.10.	piątek	11 Róża Różańcowa – bł. Edmunda Bojanowskiego
23.10.	sobota	Rodzina bł. Edmunda
24.10.	niedziela	Oaza Rodzin
25.10.	poniedziałek	12 Róża Różańcowa – św. Jadwigi
26.10.	wtorek	13 Róża Różańcowa – św. Faustyny Kowalskiej
27.10.	środa	14 Róża Różańcowa – Świętej Rodziny
28.10.	czwartek	Katechetka i dzieci szkolne
29.10.	piątek	15 Róża Różańcowa – św. Rity
30.10.	sobota	16 Róża Różańcowa – MB Fatimskiej
31.10.	niedziela	Zespół Charytatywny

Premiera filmu „Fatima”

1 października br. do kin wchodzi długo oczekiwany fabularny film „Fatima”. Już sam fakt, że hollywoodzcy twórcy, dysponujący dużym budżetem, podjęli temat objawień Matki Bożej w Fatimie i to z perspektywy katolickiej – to jest duże wydarzenie w świecie filmu religijnego.

W opinii wielu recenzentów dzieło to jest najlepszą w całej historii kina ekranizacją wydarzeń fatimskich – szalenie sugestywną, świetnie zrealizowaną, niezwykle sugestywnie zagrana, a przy tym piękną estetycznie, realnie historyczną oraz pobudzającą wrażliwość i emocje widzów.

Reżyserem filmu jest Marco Pontecorvo (znany wielu widzom jako autor zdjęć do „Gry o tron” czy „Rzymu”), w obsadzie znakomici aktorzy – Harvey Keitel czy Sonia Braga, a piękny utwór skomponowany specjalnie do tego filmu wykonuje Andrea Bocelli.

„Fatima” to obraz, który umacnia wiarę katolików, ale też ma szansę dotrzeć do serc ludzi sceptycznych. Patronat honorowy nad filmem objęło Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach w Zakopanem.

Więcej o filmie, także lista kin, w których jest wyświetlany na www.rafaelfilm.pl.

red.

Odpust w Klasztorze Sióstr Służebniczek

14 września obchodzimy Uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego, zaś 15 września przypada liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej.

"Jezus wziął Krzyż na ramiona, a Maryja do serca." Słowa te tłumaczą nam wszystko. Ukazują ogrom cierpień Matki Bożej, która zjednoczona z Jezusem jak nikt inny przeżywała Jego mękę, cierpienie i śmierć.

Każdego roku 15 września, Siostry Służebniczki NMP obchodzą odpust ku czci Matki Bożej Bolesnej, ponieważ klasztorna kaplica jest pod Jej wezwaniem. Piękną tradycją stało się czuwanie w nocy z 14 na 15 września przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. Świadectwem naszej wiary jest to, że nie omijamy kaplicy, lecz wступujemy na chwilę adoracji, aby podziękować za otrzymane łaski i wynagradzać za naszą obojętność i niewdzięczność. Kochamy to miejsce modlitwy... Nasze małe sanktuarium bł. Edmunda Bojanowskiego, gdzie czeka na nas Jego obraz i relikwie.

Rodzina bł. Edmunda swoją godziną adoracją, od godz. 20.00 do 21.00, uczciła Eucharystyczne Serce Jezusa i przybliżyła zebranym na modlitwie postać naszego patrona. Edmund czerpał siły z Eucharystii i miłości do Niepokalanej. Jest wyjątkowym, bardzo dobrym przykładem do naśladowania na obecne, jakże trudne czasy. Odmawiając różaniec, rozważaliśmy tajemnice bolesne.

Mamy go ze sobą stale, jak cierpienia, które nieustannie nam towarzyszą. Wielu z nas zaakceptowało własne słabości, choroby i z pokorą nosi w sobie wizerunek Chrystusa Ukrzyżowanego i Matki Bożej Bolesnej. Na zakończenie, śpiewem i słowami *"Jestem przy Tobie, pamiętam, czuвам..."*, oddaliśmy hołd Maryi Królowej Polski. Dalsza część nocy to cicha modlitwa adoracyjna.

Wczesnym rankiem, o godz. 6.30 zgromadziliśmy się w kaplicy na sumie odpustowej. Sprawował ją ks. prob. Witold Tatarczyk w intencji Sióstr Służebniczek, Rodziny bł. E. Bojanowskiego oraz przyjaciół i dobroczyńców klasztoru. W homilii szczególnie podkreślił znaczenie mistycznego Ciała Chrystusa, jakim jest Kościół. Na zakończenie Eucharystii w ciepłych słowach wyraził wdzięczność Siostrze, a także serdecznie wszystkim podziękował, życząc Bożego błogosławieństwa i wszelkich łask.

Każda adoracja jest okazaniem Chrystusowi miłości. Nie trzeba wielu słów – przede wszystkim wpatrując się w milczeniu w Najświętszy Sakrament mamy słuchać tego, co Jezus pragnie nam powiedzieć. Św. Jan Paweł II w Encyklice o Eucharystii napisał coś bardzo znamienne: *"Pięknie jest zatrzymać się z Nim i jak umiłowany uczeń oprzeć głowę na Jego piersi, poczuć dotknięcie nieskończonej miłości Jego Serca."*

Jolanta Pysz

Nasz Patron Michał Archanioł

Kult św. Michała istnieje nieprzerwanie od początku chrześcijaństwa. Hebrajskie imię Mika'el znaczy ktoś jak Bóg. Według tradycji chrześcijańskiej i żydowskiej, kiedy Lucyfer zbuntował się przeciwko Bogu i nakłonił do buntu część aniołów, Michał miał wystąpić jako pierwszy przeciwko niemu z okrzykiem: „Któż jak Bóg!”. W Piśmie świętym pięć razy jest mowa o Michale. W księdze Daniela jest nazwany „jednym z przedniejszych książąt nieba” (Dn 13, 21) oraz „obroncą ludu izraelskiego” (Dn 12, 1). Św. Jan Apostoł określa go w Apokalipsie jako stojącego na czele duchów niebieskich, walczącego z szatanem (Ap 12, 7). Św. Juda Apostoł podaje, że jemu właśnie zostało zlecone, by strzegł ciała Mojżesza po jego śmierci (Jud 9). Św. Paweł Apostoł również o nim wspomina (2 Tes 4, 16).

Jest uważany za anioła sprawiedliwości i sądu, łaski i zmiłowania. U pisarzy kościelnych uchodzi za księcia aniołów, archanioła, któremu Bóg powierza zadania wymagające szczególnej siły. Wstawia się u Boga za ludźmi,

jest aniołem stróżem ludu chrześcijańskiego. Stoi u węgłowi umierających, którym następnie towarzyszy w drodze do wieczności. Łączy się z tym jego patronat nad kaplicami cmentarnymi. Artyści przedstawiają go z wagą do odmierzania dobrych uczynków. Innym atrybutem Archanioła Michała jest ognisty miecz. Najślawniejszą budowlą wzniesioną ku jego czci jest kościół i klasztor na Mont-Saint-Michel, miejsce pielgrzymkowe. Św. Michał Archanioł jest patronem Austrii i Niemiec, a w Polsce patronem Małopolski i diecezji łomżyńskiej. Jest patronem policjantów, żołnierzy, złotników, aptekarzy, krawców, szklarzy, malarzy, piekarzy, tokarzy, kupców, pracowników banków, jest też patronem umierających i dobrej śmierci. Jest czczony jako obrońca Ludu Bożego i dlatego Kościół, spadkobierca Izraela, czci go jako swego opiekuna. Papież Leon XIII ustanowił osobną modlitwę, którą kapłani odmawiali po Mszy świętej z ludem do św. Michała o opiekę nad Kościołem.

W ikonografii św. Michał Archanioł przedstawiany jest w tunice i paliuszu, w szacie władcy, jako wojownik w zbroi. Skrzydła św. Michała są najczęściej białe, niekiedy pawie. Włosy upięte opaską lub diademem. Jego atrybutami są: globus, krzyż, laska, lanca, miecz, oszczep, puklerz, szatan w postaci smoka u nóg lub skępowany, tarcza z napisem: Quis ut Deus - „Któż jak Bóg”, waga.

Sozomenos i Nicefor wspominają, że nad Bosforem istniało sanktuarium św. Michała, założone przez cesarza Konstantyna (w. IV). W samym zaś Konstantynopolu w V w. istniał obraz św. Michała, czczony jako cudowny w jednym z klasztorów pod jego imieniem. Liczni pielgrzymi zabierali ze sobą cząstkę oliwy z lampy płonącej przed tym obrazem, gdyż według ich opinii miała ona własności lecznicze. W Etiopii każdy 12 dzień miesiąca był poświęcony św. Michałowi.

W Polsce powstały dwa zgromadzenia zakonne pod wezwaniem św. Michała: męskie i żeńskie, założone przez błogosławionego Bronisława Markiewicza (+ 1912, beatyfikowany przez kard. Józefa Glempa w Warszawie w czerwcu 2005 r.). Są to michaelici i michaelitki.

Św. Michał dany jest nam od Boga jako obrońca i przychodzi z pomocą każdemu, ktokolwiek Go wzywa. Szczególną opieką otacza zwłaszcza dusze kuszone przez szatana, ma również zlecone sobie od Boga pocieszenie dusz w czyśćcu cierpiących, którym przynosi ochłodę w cierpieniach i wyprowadza ich z tamtąd do krainy światłości.

Dlatego tym bardziej przez Niego powinniśmy polecać naszych bliskich zmarłych dobremu Bogu.

red.

źródło: <https://swmarcin-jarocin.com/aktualnosc,16.html>
brewiarz.pl, pawlow.opole.opoka.org.pl

W ostatnim czasie:

*Przez Chrztę Święty do naszej
Wspólnoty Kościoła włączona została:*

Leonia Franciszka Samborska - c. Stefana i Martyny

*Pierwszą Rocznicę Urodzin
i Chrztu Świętego obchodzili:*

Hiacynta Macura

Requiescat in pace...

Henryk Wnuk lat 53

Alicja Czerwińska

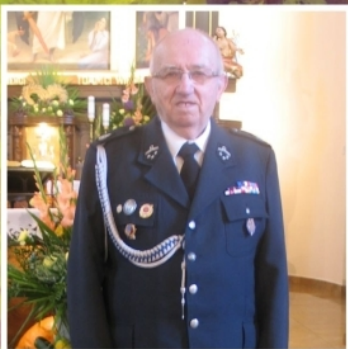

Aleksy Śliwa

Parafia św. Michała Archaniola w Skrzyszowie
 ul. Wyzwolenia 39, 44-348 Skrzyszów
 ING Bank Śląski 40 1050 1403 1000 0023 0745 8881
 tel. (32) 47 26 608
 e-mail: witold.tatarczyk@katowicka.pl
<http://www.skrzyszwoparafia.pl>

Do bieżącego numeru gazetki pisali:
 ks. Witold Tatarczyk, Małgorzata Szyrocka-Durczok,
 Jolanta Pyz, Anna Robak, Iwona Szlachta.
 Nakład: 450 szt.
 skład: Rela & Cela e-mail: 480402@gmail.com
 Druk: Drukarnia "LEGIS" Wodzisław Śl. ul. Jastrzębska 157

Jubilaci:

Leon Dobrowolski
80. Rocznica Urodzin

Feliks Górski
80. Rocznica Urodzin

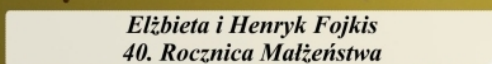
Krzysztof Witek
60. Rocznica Urodzin

Rocznik 1961 - 60. Rocznica Urodzin

Alicja i Maksymilian Babilas
65. Rocznica Małżeństwa

Elżbieta i Henryk Fojkis
40. Rocznica Małżeństwa

Sakramentalny Związek Małżeński zawarli:

Natalia Trachimowicz - Sebastian Grabiec